

BOM 'Ik heb dat ding een paar keer expres laten stuiteren'

Vreemd voorwerp: kapper Vandalon weet nog altijd niet zeker wat hij in huis heeft gehaald. foto Ermindo Armino

Een explosief kunstwerk

Wist hij toen wat hij nu weet, dan had kapper Jean-Pierre Vandalon uit Munstergeleen het nooit opgeraapt en meegenomen. Een tien kilo zwaar ijzeren object dat fraai tot zijn recht zou komen op die sokkel in zijn achtertuin.

door **Jeroen Geerts**

Met een, zoals hij het zelf noemt, fascinatie voor ijzeren objecten en 'vreemde toestanden' twijfelde Jean-Pierre Vandalon uit Munstergeleen geen seconde toen hij het zag liggen. Een 'druppelvormige', massieve bal. Een centimeter of 25 doorsnee, met vreemde uitsteeksels. „Het lag gewoon aan de straat, in de goot vlak bij een bouwlocatie in Eindhoven. Ik vond het een heel maf ding en dacht meteen dat het heel mooi zou staan op een sokkel in mijn achtertuin.”

Dus stopte de 47-jarige kapper het tien kilo wegende geval in een plastic tasje en nam het mee naar huis. „Zo onder mijn arm”, lacht hij nu, zo'n negen jaar later. „In een bom-

volle trein nam ik het mee naar Munstergeleen.”

Het object, toen nog strak zwart geschilderd, lag een blauwe maandag in de huiskamer en bracht maar liefst twee volle dagen door in de kapsalon aan de Peterstraat, waar het gretig getoond werd aan wie het maar wilde zien. „De meeste mensen riepen meteen: 'dat is een bom'. Ik lachte ze allemaal uit. Was er van overtuigd dat het iets uit de bouwwereld was. Maar alle mensen uit die branche die ik het heb laten zien, hadden geen idee wat het was.” Inmiddels is de vondst gruisig bruin verroest. Het object belandde namelijk vrij snel in de achtertuin. „Onder een haag, daar heeft het jaren gelegen.” Tot een week of twee geleden. Vandalon herondekte het vreemde voorwerp en besloot werk te maken van zijn

oorspronkelijke plan. „Bedoeling was om het op een sokkel te zetten. Dus klemde ik het in een bank Schroef om er gaatjes in te boren.” Munstergeleen is mogelijk een groot onheil bespaard gebleven doordat er op dat moment vocht uit het object kwam. „Het had jaren rechtop gestaan, nu lag het op zijn kant en begon het te druppelen. Ik dacht: 'verrek, dat ding is dus toch niet massief. Het is hol'...” Met zijn nieuwsgierigheid op een kookpunt, werd er actie ondernomen. „Mijn neef is met een foto het internet opgegaan. Nou, in *no time* hadden we antwoord: een heuse clusterbom uit 1939. En dan te bedenken dat ik dat ding een paar keer expres heb laten stuiteren om aan te tonen dat het géén bom was.” Nee, bang is de kapper niet dat de bom midden in het dicht bevolkte centrum van Munstergeleen afgaat. „Het is nu ook helemaal nat van binnen.” Maar niet helemaal zeker van zijn zaak, heeft de kapper toch maar een mailtje naar de Explosieven Opruimings Dienst (EOD) gestuurd. „Ik ben benieuwd wat die hier van gaan maken.”